

Raskompendium för

VÄSTSIBIRISK LAIKA

Utarbetat av
Svenska Älghundklubben
inför exteriördomarkonferensen 2016

Utmärkt tik och hane där könsprägel tydligt framstår och fin helhet och uttryck.

Inledning

Denna publikation är tänkt som ett hjälpmedel för auktoriserade domare som dömer älghundsraser på utställning. Den är också tänkt att användas vid fortbildning av sådana domare samt vid utbildning av nya domare för raserna, likaså vara ett hjälpmedel för uppfödare, hundägare och andra intresserade.

Uppbyggnad av detta kompendium

I detta kompendium ingår den av SKK fastställda rasbeskrivningen. Denna har markerats med fet stil genomgående. De kommentarer som förekommer har skrivits med lättare stil och är Älghundklubbens/Laikaklubbens egna åsikter.

I kompendiet ingår också en del bilder med tillhörande bildtexter som vi hoppas skall ge stöd för minnet om vad Älghundklubben/Laikaklubben tycker är rätt och fel. Alla ingående bilder har fotografernas medgivande till publicering i detta kompendium och för publicering på SKK's och SÄK's hemsidor. Bildtexterna kommenterar i första hand vad som beskrivs i intilliggande text

Kompendiet reviderat inför domarkonferensen mars 2016 av Yvonne Ramstad, Daniel Cedering, Kent Hjelm, Arvid Göransson, Andreas Olsson, Mona Sundqvist och Ulf Ottosson på uppdrag av SÄK:s utställningskommitté.

Övrigt tillgängligt studiematerial

Protokoll från exteriördomarkonferenser.

Innehåll

Den historiska bakgrunden om västsibiriska laika	4
Standard för västsibirisk laika	5
Ursprungsland/Hemland	5
Användningsområde	5
FCI-Klassifikation	5
Bakgrund/ändamål	5
Helhetsintryck	6
Viktiga måttförhållanden	6
Uppförande/karaktär	7
Huvud	8
Skallparti	8
Skalle	8
Stop.....	8
Ansikte	10
Nostryffel	10
Nosparti.....	10
Läppar	10
Käkar/tänder.....	10
Kinder.....	10
Ögon	11
Öron	11
Hals	11
Kropp	11
Överlinje	11
Manke	11
Rygg.....	12
Ländparti	12
Kors.....	12
Bröstkorg.....	12
Underlinje och buk	12
Svans	13
Extremiteter	13
Framställ	13
Helhet.....	13
Skulderblad	13
Överarm	13
Armbåge.....	13
Underarm	13
Mellanhand.....	14
Framtassar	14
Bakställ	14
Helhet.....	14
Lår	15
Knäled	15
Underben	15
Mellanfot.....	15
Baktassar	15

Rörelser	15
Hud	16
Päls	16
Pälsstruktur	16
Färg.....	16
Storlek/Vikt:	17
Mankhöjd:	17
Fel	17
Allvarliga fel	18
Diskvalificerande fel	18
Nota bene	19
Testiklar	19

Den historiska bakgrunden om västsibiriska laika

Laikan är taigans jakthund nummer ett. Fram till 1970-talet var laikan som jakthund nästan okänd i Norden. Endast enstaka folklivsforskare, resenärer och jägare hade kommit i kontakt med jaktlaikan och i skriven form delgivit andra sina intryck av den.

I kynologiska arbeten har laikan fått sporadiska omnämningar.

Som första nordbor fick finländarna kontakt med den organiserade laikavärlden, då de i mitten av 1960-talet började besöka Leningrads hundutställningar.

De importerade de första laikorna några år senare. Det riktiga laikaintresset i Norden och Sverige fick sin början genom jakttidskrifterna, som år 1976 sände sina skribenter till Leningrad.

De första laikorna kom till Sverige i slutet av 70-talet. Det var den kände storviltjägaren Lars Svanberg i Strömsund som tog in en östsibirisk laika som senare skulle bli känd som en duktig björnhund. Petrus Johansson, Långviksmon, tog samtidigt in de första västlaikorna.

Rune B. Samuelsson har i boken Nordliga jaktspetsar utförligt beskrivit laikornas ursprung samt hur de har utvecklats i Norden.

Storviltshunden från öst

Laikan är en mångsidig hund som i sitt hemland skall kunna användas för jakt efter allt från fågel till mård, björn och tiger. Självfallet ställer denna mångsidighet enorma krav på hunden, både mentalt och fysiskt. Även om många jägare specialiserar sina hundar så förväntas laikan kunna anpassa sitt jaktsätt till väldigt skiftande förutsättningar. Detta innebär i praktiken att hunden testar motståndet vid en första kontakt, för att snabbt få en uppfattning om lämpligaste strategi. Laikan sägs "utmana" viltet. Rovviltsskärpa är också typiskt, och ett adelsmärke för laikan.

De vanligaste användningsområdena i Sverige är storvilt som älg, björn, vildsvin och lo men även mindre vilt som grävling, mård, mink och skogsfågel. Laikan har ett bra samarbete med sin förare, och överlag ett positivt sätt mot människor.

Svenska Laikaklubben har sedan begynnelsen som målsättning att:

"...verka för att anpassa laikorna till nordiska jaktmetoder och nordiskt vilt med bibehållen rovviltsskärpa.

... bibehålla och utveckla laikarasernas förighet och samarbetsvilja, en förutsättning för att denna jakthunds breda användbarhet skall komma till sin rätt..."

2014 registrerades 52 nya västsibiriska laikor i Sverige.

Standard för västsibirisk laika

(Rasnamn i hemlandet Zapadno-Sibirskaja Laika)

FCI-nummer 306

FCI-standard på engelska publicerad 2011-03-02

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2010-10-13

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2012-11-21

Ursprungsland/Hemland

Ryssland

Användningsområde

Mångsidig jakthund

FCI-Klassifikation

Grupp 5, sektion 2, Med arbetsprov

Bakgrund/ändamål

Den här ryska jakthundsrasen kommer från skogsområdena i Ural, västra och östra Sibirien. Hundarna var selekterade från Khanty- och Mansi-jakthundar. I begynnelsen av 1900-talet skrevs de första standarderna för Vogul (Mansi) och Ostyak (Khanty) av ryska kynologer. År 1947 gjordes en ny utvärdering av laikaraserna och de nära besläktade Khanty- och Masis-ättlingarna enades till en ras som gavs namnet västsibirisk laika vilken erkändes som egen ras 1952. Numera är västsibirisk laika den mest förekommande jakthundsrasen i Ryssland och den är vida spridd inom skogsområdena, från Karelen till Kamtjatka. Rasen tycks vara särskilt populär i sitt ursprungsområde. Stamhundar från kennlar med erkänt, grundmurat jaktanlag och med väl etablerad utmärkt typ har introducerats i alla kynologiska center inom den Ryska Federationen.

Kommentarer

Älghundklubben har ända sedan bildandet 1952, värnat om den rätta typen av hund. Klubben är också noga med att fastställda uttryck rörande typ (utmärkt, mycket god, god, godtagbar) används av domarna vid kritiskrivning för att underlätta för klubbarna vid avelsutvärdering. Hundarnas mankhöjd skall mätas noga vid varje utställning och föras in i kritik och prislister.

I SKKs anvisningar för bedömning framgår att den övergripande anvisningen skall vara att "Varje avvikelser från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete". Vidare skall fel och förtjänster vägas mot varandra.

Den västsibiriska laikans exteriör är bra och har utvecklats bättre än för övriga laikaraser. Dock har den i Norden fått alltför stor spridning vad gäller storleken på hundarna. Många hundar är för små, spinkiga och muskelfattiga medan andra västlaikor är för stora och tunga.

Västsibirisk Laika

Målsättning:

De skall vara av funktionell typ och utgå från rasstandard. Målet är att laikan ska behålla sin funktionella särart även i framtiden. Vi bör premiera hundar av idealstorlek. Deltagande i utställningar skall uppmuntras. Klubben skall medverka till att hålla en klar och tydlig exteriörgräns till den östsibiriska laikan.

Helhetsintryck

Västsibirisk laika skall vara från medelstor till något större storlek; substansfull med stark och torr konstruktion. Kroppslängden, mätt från bröstbensknapp till sittbensknöl, skall överstiga mankhöjds måttet något. Muskulaturen skall vara välutvecklad och benstommen stark. Könsprägeln skall vara tydligt uttalad. Hanhundar är större än tikar och skall vara tydligt maskulina.

Kommentarer

En tämligen högbent hund som utstrålar kraft och styrka trots den relativt lätta kroppen.

Utmärkt helhet

Viktiga måttförhållanden

Kroppslängden skall hos hanhundar överstiga mankhöjden som 100/103-107 % och hos tikar som 100/104-108 %.

Mankhöjden skall överstiga höjden över korset med 1-2 cm hos hanhundar. Mankhöjden hos tikar skall vara lika med eller överstiga höjden över korset med 1 cm.

Huvudets längd överstiger betydligt dess bredd. Nospartiets längd är lika med eller något mindre än halva huvudets längd.

Benhöjden, mätt från armbåge till marken, skall något överstiga halva mankhöjden.

Kommentarer

Allför kvadratiska och högställda, samt klena byggda hundar förekommer och bör uppmärksammas. Dessa fel sänker helhetsintrycket, vilket är prisnedsättande. Observera höjd - längd.

Rastypisk hane som dock kunde vara något längre.

Utmärkt helhet och med rätta proportioner i mankhöjd och längd.

Utmärkt helhet men inte så bra uppställd.

Utmärkt helhet.

Uppförande/karaktär

Temperamentet hos rasen skall vara stadigt och jämnt. Det är en livfull hund med mycket utvecklat väderkorn och viltintresse. Rasen är alert med uttalad jaktinstinkt. Den är lika intresserad av fågel som pälsvilt. Rasen är självsäker och öppen mot främlingar.

Kommentarer

Den västsibiriska laikan har skapats dels genom korsning av vogul- och ostyakhunden. De ryska kynologerna föredrar oftast den korthåriga "Vogultypen" som är elegantare, har ett mera långsträckt huvud och är något mer rektangulär. Västlaikan skall vara en medelstor hund, av torr och reslig typ, med stark muskulatur. Den skall vara en aning rektangulär, något längre än mankhöjden. Den skall ha kraftigt benstomme. Karaktärsdragen skall vara typiskt spetshundens; uppmärksam och oförvägen, samt ge intryck av vakenhet, livlighet och självsäkerhet. Den får inte vara nervös, skygg, aggressiv mot människor – slö, loj eller nervöst skällig. Hundens resning skall vara mycket god och komma till uttryck i spänsten, de lätta rörelserna, det högburna huvudet samt svansens stolta hållning.

Västsibirisk Laika

Huvud

Skallparti

Huvudet skall vara torrt, kilformat och i storlek proportionerligt till hundens storlek. Formen är, sedd ovanifrån, som en liksidig triangel. Kraniet skall vara måttligt brett hos hanhundar, i mindre grad hos tikar.

Skalle

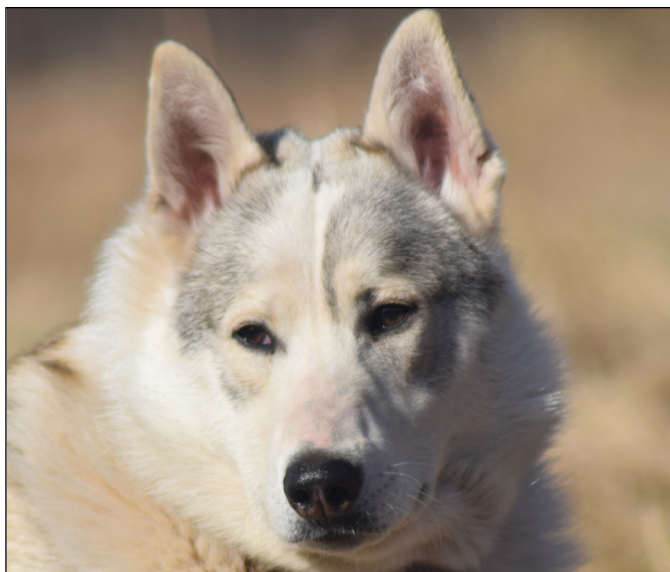
Skallen skall vara långsträckt, tydligt längre än bred. Sett framifrån skall skallen vara flat eller svagt välvd. Nosryggen skall vara parallell med skallens överlinje. Både nackknölen och hjässkammen skall vara väl utvecklade. Partiet runt nackknölen skall vara rundat. Ögonbrynsbågarna är endast svagt utvecklade.

Stop

Stopet skall vara något uttalat.

Kommentarer

Huvudet skall vara kraftigt utvecklat och könsprägel skall framträda tydligt.

Fina linjer i huvud med vackra ögon och typiskt burna öron.

Lämpligt markerat stop och fina polisonger.

Utmärkt uttryck, väl ansatta öron och ögon.

Ett vackert rastypiskt huvud med utmärkta detaljer och proportioner.

Utmärkt rastyp i alla detaljer, pigment, ögon, öron och stop.

Något brant stop, i övrigt fint uttryck.

Kommentarer

Huvudformen skall uppmärksammas. Huvudets längd överstiger betydligt dess bredd. Skallen skall vara långsträckt och nospartiet utgöra halva huvudets längd eller något kortare. Varken skall- eller nospartiet får var alltför smalt eller kort. Detta skall prisnedsättas.

Huvudet skall vara torrt, med torra läppar och ovanifrån sett skall formen vara långsträckt och betydligt längre än bredden. Bakhuvudet skall vara något rundat. Hjässkam och nackknöl skall vara tydligt markerade. Pannavsatsen (stopet) skall vara markerad, men inte brant. Kindbenen skall vara svagt utvecklade. Nospartiet skall vara ungefär lika långt som skallen och till konturen kilformigt.

Nospegeln skall vara svart och välutvecklad.

Fel är kort huvud och smalt nosparti, grovt huvud, brant panna, kullrig hjässa och uppsvängt nosparti vilket skall prisnedsättas kraftigt.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara medelstor och svart. Hos vita hundar tolereras en något ljusare (brunaktig) nostryffel.

Nosparti

Nospartiet skall vara måttligt spetsigt och breddat i partiet vid hörntänderna. Noslängden skall vara något kortare, eller som huvudets halva längd. Sett i profil skall nospartiet vara måttligt kilformat.

Läppar

Läpparna skall vara strama.

Käkar/tänder

Tänderna skall vara vita, starka och väl utvecklade samt jämnt placerade. De skall inte vara trångt ansatta. Komplet saxbett (42 tänder).

Kommentarer

Ett kraftigt och väl utvecklat bett är önskvärt.

Under diskvalificerande fel anges "Bett som inte är korrekt" och i det inkluderas tångbett, d.v.s. ett bett i vilket över- och underkäkens framtänder mötes egg mot egg. Undantaget är hundar äldre än 6 år, då tångbett graderas som Fel.

Bett som inte är korrekt, t.ex över- eller underbett, samt sned käke diskvalificeras.

När det gäller avsaknad av tänder är standarden otydlig men tolkningen torde vara enligt följande: Avsaknad av tre P1:or eller en kombination av P1 och P2 tolereras, dock max tre totalt. Avsaknad av fyra tänder eller fler, inkluderat PM1 och M3 och övertaliga incisiver är diskvalificerande fel.

Under allvarliga fel noteras avsaknad av tänder (generellt sett), små eller glest ansatta tänder, varför tolkningen är att avsaknad av tänder bör medföra prisavdrag beroende på graden av avvikelse.

Bettet består inte enbart av tänder, utan också av käkarna som skall vara välutvecklade. Det är viktigt att underkäken är tillräckligt bred och normalt utvecklad. Då och då ser man hundar med tunn underkäke.

Tandstatusen skall kontrolleras noga och alla avvikelser från det idealiska bettet, d.v.s. komplett saxbett, skall noteras i kritiken

Kinder

Kindbenen skall vara torra.

Ögon

Ögonen skall vara ovala, snedställda och något djupare ansatta än hos andra lajkaraser, de får inte vara stora. Uttrycket skall vara målmedvetet och intelligent. Ögonfärgen skall vara mörkbruna eller brun och i harmoni med pälsfärgen.

Kommentarer

Ögonen skall vara tydligt snedställda. Ljusa ögon hos mörka hundar drar ner helhetsintrycket. Hos vita eller ljusa hundar godkänns ljusare ögon. Alltför runda och vågrätt ansatta ögon skall vara prisnedsättande.

Öron

Öronen skall vara upprätta, rörliga och högt ansatta. De skall vara V-formade och ha spetsiga örontippar. Öronmusslan skall vara svagt utvecklad.

Kommentarer

Öronen skall vara långsträckta och triangelformade. Lågt ansatta, orörliga, rundade och dåligt behårade öron skall prisnedsättas. Hundar med veka mjuka öron som inte är upprättstående skall diskvalificeras.

Hals

Halsen skall vara muskulös, torr och lång. Längden skall vara densamma som huvudets längd. Den skall vara oval i genomskärning. Halsansättningen skall vara ungefär 45-50 grader mot horisontalplanet.

Kommentarer

Halsen skall vara muskulös och reslig. Löst halsskinn och dålig resning skall prisnedsättas.

Kropp

Överlinje

Överlinjen skall vara fast och stadig och svagt slutta från manken till svansansättningen.

Manke

Manken skall vara väl markerad, särskilt hos hanhundar.

Kommentarer

Mankhöjd som är lägre än höjden över korset är ett allvarligt fel och bör föranleda prisnedsättning.

Västsibirisk Laika

Rygg

Ryggen skall vara rak, stark, välmusklad och måttligt bred.

Ländparti

Länden skall vara kort, måttligt bred, välmusklad och svagt välvd.

Kors

Korset skall vara brett, måttligt långt och svagt sluttande.

Kommentarer

Korset skall vara på sådant sätt att övriga vinklar harmoniserar. I förhållande till tiken skall hanhunden ha ett smalare kors och bäcken, kort länd samt en utpräglad muskulatur.

Utpräglad kvadratiskhet skall vara prisnedsättande. Idealhunden skall vara av torr reslig typ, med mycket muskulatur. Välvinklad – såväl bak som fram.

*Utmärkt kors med utmärkta vinklar i lår och has.
På bilden ligger svansen på ett utmärkt sätt.*

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara måttligt djup, bred och oval i genomskärning och nå ned till armbågsknölna.

Underlinje och buk

Underlinjen skall vara uppdragen. Från bröstcorgen till bukhålan skall den vara något mer uppdragen.

Kommentarer

Högt uppdragen buklinje, kort och grunt bröst, svankig rygg och brant kors skall prisnedsättas. Buklinjen endast måttligt uppdragen utan överdrifter.

Svans

Svansen skall bäras tätt ringlad och buren över ryggen eller höften. När svansen är helt utdragen skall den nå till hasleden eller vara 1-2 cm kortare.

Kommentarer

Kort svans, piskformad, snaggig skall prisnedsättas. Stubbsvans, uttersvans, sabelsvans och svans med plym är diskvalificerande.

En för rasen idealisk svans.

Extremiteter

Framställ

Helhet

Sedda framifrån skall de vara raka, parallella och måttligt brett ställda. Längden på frambenen mätt från armbåge till marken skall något överstiga halva mankhöjden.

Skulderblad

Skulderbladen skall vara långa och väl tillbakalagda.

Överarm

Överarmarna skall vara långa, snedställda och muskulösa. Vinkeln mellan skuldra/överarm skall vara väl uttalad.

Armbåge

Armbågarna skall ligga väl an mot kroppen. Armbågsknölnarna skall vara välutvecklade och riktade bakåt – parallellt med kroppens medellinje.

Underarm

Frambenen skall vara långa, raka, seniga, inte grova. De skall vara muskulösa och ovala i genomskärning.

Västsibirisk Laika

Mellanhand

Mellanhänderna skall inte vara långa. De skall vara något sluttande sedda från sidan. Sporrar är inte önskvärda.

Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.

Framtassar

Framtassarna skall vara ovala med höga och tätt slutna tår. De mittersta tårna skall vara något längre.

Kommentarer

Frambenen skall vara välvinklade med tassarna riktade framåt. Utåtvridna framtassar är ofördelaktigt. Förekommer avlånga, platta, spretande tassar, detta nedsätter slitstyrkan och är fel.

Klena benstommar förekommer.

Det är av stor vikt att västsibiriska laikan är välvinklad med ett resligt framparti. Dåligt vinklade och övervinklade hundar förekommer.

Välutvecklade muskler och ligament krävs för att hålla skulderbladen och överarmarna väl slutna till bröstkorgen. I annat fall sjunker bålen ner mellan frambenen och skulderbladets spetsar skjuter då upp över mankotornas tagguskott.

Observera att skulderbladets föreskrivna lutning i förening med en lång och välvinklad överarm är en förutsättning för korrekta och vägvinande rörelser.

Utmärkta vinklar både i skuldra och lår, men står något illa bak. Väl anpassad benstomme.

Välvinklad bak med bra kors och svans, men alltför öppna vinklar i framstället.

Bakställ

Helhet

Bakstället skall vara muskulöst och starkt med genomgående väl uttalade vinklar. Sedda bakifrån skall benen vara raka och parallella.

Lår

Låren skall vara måttligt långa och snedställda.

Knäled

Knälederna skall vara väl vinklade.

Underben

Underbenen skall vara måttligt långa, snedställda och inte kortare än lårbenen.

Mellanfot

Mellanfötterna skall vara nästan vertikalt ställda. Från sidan sett skall en tänkt lodrät linje – från sittbensknölen till underlaget – falla nära mellanfotens framsida. Sporrar är inte önskvärda.

Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.

Baktassar

Baktassarna skall vara något mindre än framtassarna. De skall vara ovala med höga och tätt slutna tår. De mittersta tårna skall vara något längre.

Kommentarer

Dåligt vinklade och övervinklade hundar med underställda bakbensrörelser förekommer.

För tillräckligt påskjut i bakbenssteget krävs, förutom ett måttligt långt och välutvecklat kors, kraftiga muskulösa lår och korrekta vinklar.

Rörelser

Rörelserna skall vara fria och energiska. Typiska rörelser är ett kort trav alternerat med galopp.

Rörelserna skall vara fria och energiska.

Västsibirisk Laika

Hud

Huden skall vara tjock och elastisk utan rynkor och kraftiga förtjockningar.

Päls

Pälsstruktur

Täckhåret skall vara tätt, hårt och rakt. Underullen skall vara väl utvecklad, riklig, mjuk och ullig. Pälsen på huvudet och öronen skall vara kort och tät. På skuldrorna och nacken skall pälsen vara längre än på kroppen och bilda en krage. På kindbenen skall pälsen forma täta och borstiga polisonger. Pälsen på manken skall vara längre hos hanhundar. Benen skall vara täckta av kort, hård, tät päls som är något längre på baksidan av benen. Pälsen på baksidan av låren skall bilda byxor, men utan fanor. Mellan tårna skall det finnas skyddande hår. Svansen skall vara ymnigt behårad med rak, hård päls som är något längre på undersidan men utan frans.

Kommentarer

Hund med gles bottenull är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelser. Päls som är lockig, vågig, mjuk eller för lång är ett allvarligt fel. Alldeles för kort "snaggig" eller lång päls är diskvalificerande. Alla typer förekommer. Det är viktigt att pälskonditionen på en hårt arbetande hund i regn och rusk är funktionell.

Färg

Grå med rödbrunt, rött med rödbrunt, grå, röd, fawn och rödbrunaktig i alla nyanser. Även rent vit eller vit med fläckar i någon av ovan nämnda färger.

Kommentarer

Skimmelprickar på huvud och ben i samma färg som grundfärgen är fel.

Fläckar i en annan färg än grundfärgen, svart eller svart och vit pälsfärg är allvarliga fel.

Pälsfärg som är genetisk brun, genetisk blå, brindle eller albino är diskvalificerande.

Utmärkt päls med bra täckhår och full bottenull, lagom längd i täckhåren.

Storlek/Vikt:

Mankhöjd:

Hanhund:	55-62 cm.
Tik:	51-58 cm.

Kommentarer

Mankhöjd som är 2 cm över angivet maximimått hos tikar, och 2 cm under minimimått hos hanhundar är fel. Hundar med denna storleksavvikelse bör inte tilldelas CK.

Allvarligt fel är avsteg från mankhöjden med mer än +/-2 cm och skall föranleda prisnedsättning.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Avsteg från korrekt könsprägel.
- Något nervös och saknande förtroende för främlingar.
- Välvd nosrygg, otillräckligt utvecklade hjässkam och nackknöl.
- Ljusa ögon.
- Blekt pigment på nostryffel, ögonkanter och läppar.
- Tångbett hos hundar äldre än 6 år.
- Avsaknad av tänder, inte fler än 4 premolarer, PM1 och PM2.
- Öron som är lågt ansatta, mjuka med klen styrsel och orörliga.
- Kors som är flackt eller något brant.
- Skuldror som är raka, armbågar som är utåt- eller inåtvridna.
- Bröstkorg som är flat och något grund.
- Tassar som är platta och spretiga.
- Underull som är otillräcklig, avsaknad av krage och kindpolisonger (bortsett från naturlig fällning).
- Skimmelprickar på huvud och ben i samma färg som grundfärgen.
- Ofria rörelser.
- Mankhöjd som är 2 cm över angivet maximimått hos tikar och 2 cm under minimimått hos hanhundar.

Kommentarer

Avsaknad av tänder, *inte* fler än 4 premolarer, PM1 och PM2 (kommer att rättas i rasstandard av SKK.)

Allvarliga fel

- Kraftigt avsteg från könsprägel.
- Överexalterat temperament.
- Hanhundar som är feminina, tikar som är maskulina.
- Överviktig eller mager.
- Brant stop, trubbnosigt nosparti, kort nosparti, lösa läppar.
- Avpigmentering på nostryffel, läppar eller ögonkanter.
- Ögon som är runda, horisontalt ansatta, kupiga, gula; lösa ögonkanter.
- Avsaknad av tänder, små eller glest ansatta tänder.
- Öron som är lågt ansatt på sidan av huvudet, för stora, örontippar som är rundade eller överutvecklad öronmussla.
- Svantrygg eller kartrygg.
- Länd som är lång, smal, sänkt eller välvd, överbyggd.
- Grund bröstorg.
- Svans som är för lång eller för kort och som inte nuddar rygg eller höft.
- Tassar som tydligt står öst-väst, är intåade eller krokiga framben.
- Svaga mellanhänder.
- Bakställ som är smalt med knän som pekar utåt; kohasig; för smalt bakställ; övervinklat eller dåligt vinklat bakställ.
- Rörelser som är tunga; har kort steg; är styltiga eller är trippande eller trånga.
- Päls som är lång på frambenens baksidor eller har uttalade fransar på låren och svansen.
- Päls som är lockig, vågig, mjuk eller för lång; päls som delar sig på mitten över manken och ryggen.
- Uttalade skimmelprickar på huvud och ben i samma nyans som grundfärgen.
- Fläckar i en annan färg än grundfärgen.
- Svart eller svart och vit pälsfärg.
- Avsteg från mankhöjden med mer än +/- 2 cm; mankhöjd som är lägre än höjden över korset.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Bett som inte är korrekt.
- Sned käke.
- Avsaknad av fyra eller fler tänder, inkluderat PM1 och M3. Övertaliga inciser.
- Ögon som är blå eller fläckiga.
- Öron som är hängande, helt eller delvis.
- Svans som är medfött kort (stubb); uttersvans; sabelsvans eller svans med plym.
- Päls som är för kort eller för lång.
- Pälsfärg som är genetiskt brun, genetiskt blå, brindle eller albino.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

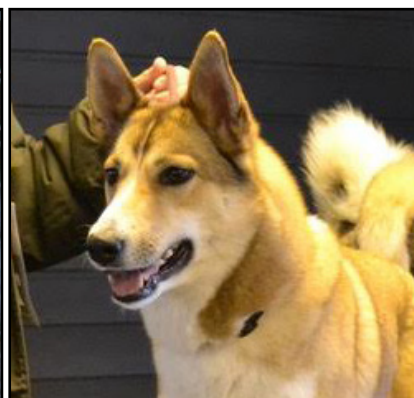
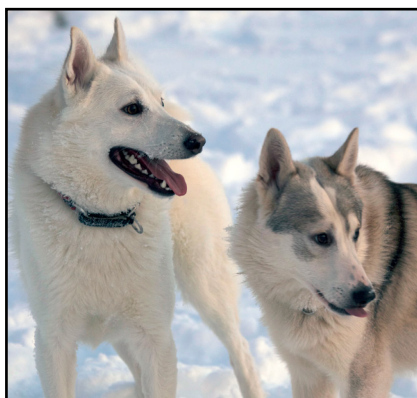
Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Välskuret huvud, vackra välformade ögon och korrekta öron.

Svenska Älghundklubben
Byggnad 62, Frösö Park
832 56 Frösön

063 - 430 70

www.alghundklubben.com
info@alghundklubben.com